

JANKIEVERDIET

Nu werkt ze in de verslavingszorg, vanaf haar 17de was Esther Benard zelf aan de drugs. (Elikser, €17,50)

INGESNEEUWD

Romandebuut van Klaas ten Holt dat zich afspeelt in een hotel vol excentrieke gasten. (Podium, €21,50)

REKBAAR

Ronald Legendijk gaf *Rubbertijd* in eigen beheer uit, over de Indische jaren van zijn ouders. (Rocka Projects, €22,50)

EERSTE ZIN
Ik ga staan
wanneer hij me
dat toestaat
Koningsval,
Victoria Aveyard

Abstract
Swarte komt in dit boek over De Stijl-kunstenaars tot de kern.

Gedicht

Hij werd geen kapper maar kunstenaar: Imme Dros schetst het leven van Karel Appel. Harrie Geelen maakte de illustraties op z'n Appels.

Het was dé celebrity-scheiding van 2015: Marten en Oopjen Coppit, een echtpaar dat door Rembrandt himself was ver-eeuwigd op twee grote doeken, werden verkocht door hun eigenaar. Het moest wat opbrengen: 160 miljoen. Frankrijk en Nederland besloten de kosten te delen en zo kwam Oopjen in Parijs terecht, en Marten in Amsterdam.

Over wie gaat het eigenlijk? Niet alleen na hun dood, ook daarvoor leidden Marten en Oopjen een bewogen leven. Ze waren rijk genoeg om hun portret te laten schilderen door een – toen al – beroemd kunstenaar. Kinderboekenauteur Jan-Paul Schutten bedacht er een verhaal bij: *Marten en Oopjen maken zich mooi*. Uitgeverij Rubinstein verzorgt het Gouden Boekje, dat in maart verschijnt, samen met het Rijksmuseum – en niet

de schilderijen 'geplukt', beleven daarin een nachtelijk avontuur.

Uitgevers die samenwerken met musea om kunst aantrekkelijk te maken voor kinderen, uit te leggen en een kindervriendelijke valhoek te bedenken bij de grote tentoonstellingen waar ze door hun ouders mee naartoe worden gesleurd: de afgelopen jaren gebeurde het vaak. En er verschijnen veel van zulke boeken, ook zonder samenwerking.

Voor jonge kinderen wordt een verhaal verzonden bij het 'plaatje', waarbij soms wel, soms niet dieper wordt ingegaan op het kunstaspect van dat plaatje of de maker. Paul van Loon, bekend van *De Griezibus* en *Dolfe Weerwolfje*, verdwaalt met zonnebril en al in *De Andere Werkelijkheid van Jeroen Bosch*. Hij beschrijft in *Op zoek naar Jeroen* wat hij en de lezer zien: de absurde, monsterlijke hellefiguurtjes en gruwelijkheden waar deze schilder om bekendstaat. Ook in

Het grote Rijksmuseum voorleesboek bedenken gerenomeerde kinderboekenschrijvers verhalen bij pronkstukken uit het Rijks. Ze wijzen op details, waardoor je net even wat langer naar zo'n afbeelding blijft kijken.

Een paar van die voorleesverhalen maakt het nog interessanter door ook feiten te geven over de kunstenaar, zijn

stijl, het werk en hoe dat is gemaakt. Wat er nou zo bijzonder aan is. In *Ink wou dat ik Jan Steen was* van Fred Diks gaat een klas op museumbezoek en krijgt aan de hand van *Het vrolijke huisgezin* (1668) uitgelegd wie Frans Hals is (hij staat zelf ook op het schilderij) en dat hij vaak stichtelijke spreuken in zijn schilderijen verwerkte, in dit geval 'zo de ouden zingen, piepen de jongen'. Vandaar dat die kleuters al aan de wijn zijn. En ze leren waar de uitdrukking 'een huishouden van Jan Steen' vandaan komt.

Imme Dros vertelt in *Karel Appel uit de kapperszaak in de Dapperstraat* hoe de kleine Karel toch geen kapper werd. Harrie Geelen illustreerde het in Appelstijl: kleurrijk en woest, met grove penseelstreken en knip- en plakwerk. Het boek duidt 'het mooie', het bijzondere, van schilderijen die in 1946 door velen als mislukt werden beschouwd.

Ook leuk is *Waarom zijn er zoveel blote mensen in de kunst?* Behalve deze komen meer 'kinder'vragen aan bod, zoals: Waarom ligt er allemaal fruit? Zijn er ook lelijke standbeelden? Hangt dit niet ondersteboven? En in *Selfie!* maak je kennis met alle vormen van zelfportret: van eeuwenoude verhandafdrukken in grotten via Rembrandt tot de aap die zichzelf fotografeerde met een smartphone. Duiden doet schrijver/dichter >>>

Harrie Geelen illustreert in Appel-stijl: woest en kleurrijk

voor het eerst. In *Het meisje met de gouden jurk* kruipt Schutten in de huid van het kleine kind dat te zien is op *De Nachtwacht*. Voor diezelfde serie schreef Joke van Leeuwen een verhaal dat zich afspeelt in het Stedelijk Museum: *Houtje en blauwtje*. Twee abstracte figuurtjes, van